

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

III. Lapsus protoplastorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NAR. III.
L A P S U S
P R O T O P L A S T O R U M,
S E U P R I M O R U M P A R E N T U M.
Gen. 2. & 3.

Q Uemadmodum DEUS in empyrio cœlo An-
gelos collocavit, ita statuit horto, horto-
rum omnium & gratiarum compendio, Pa-
radiso, recens condito Cultorem, Custodémque
dare. Produxit igitur è limo, ut supra memorare
cœpimus, primum Hominem, quem Adamum vo-
cavit, & ex Adami altissimè sopiti costa, Evam, vi-
tæ, thoriq̃ue consortem; quibus regimen immisit
cæterorum viventium omnium. In alimenta men-
sam eis proposuit, terrarum omnium latum & fru-
giferum orbem; & super hæc, felicitatem contu-
lit, nullo calamo exprimendam. Condidit quip-
pe Protoplastos ad imaginem suam DEUS, impertiit
animum immortalem, eumque instruxit non rerum
tantùm naturalium omnis generis, sed earum quo-
que, quæ supra naturam sunt, scientiã cognitione-
que; addidit *Gratiam*, quã ab ipso ortu DEO grati,
familiares, amici, filij, iusti, sanctique constitue-
rentur: dedit corpus vividum, robustum, sanum,
succo vitali vegetum, membrorum omnium com-
page, & sensuum perfectione absolutissimum: exi-
miã venustate præditum, interitûs immune, nulli
vulneri, dolori, ægritudini, morti obnoxium;
adjunxit beneficium innocentie primigenie, quam
ori-

originis *Iustitiam* vocant Doctores, spiritum scilicet liberum, & sui arbitrij; & huic appetitiones omnes, & cupiditates obtemperantes; qua in felicitate, postquam plura sæcula decurrissent, & senescere sensim captam ætatem *Pomo Vitali* aliquoties integrassent, in cœlum sine funere translati, deinceps inter Angelos ævum exegissent. Cæterum Pater primus ea Naturæ, Gratia, *Iustitiæ* primævæ ornamenta, ejusmodi pacto obtinebat, ut, si in obsequio DEI persisteret, ea posteris omnibus, veluti hereditate obvenirent. Sin' rumperet imperata, tam sibi, quam posteritati, quidquid bonorum ac dotium habuerat, amitteret; seque cum omnibus à se progenitis in moriendi necessitudinem, exiliūque cœli, præcipitem deturbaret.

Loci verò; in quo degebant, amœnitatem quis describat? Hortus erat, omnis honestæ voluptatis, ac deliciarum vivarium. Illic arborum, plantarum, fructuum, florum; illic spectaculorum naturæ, palati gustûs, odoris narium, omne genus atque pabulum. Ibi digestarum in quincunces pomorum, in areolas herbarum, in ordines suos germinum distributio, speciesque pulcherrima; fundi margines, virgultorum sepes, ambulacra spatiosa, virides porticus, apricantium herbida solaria, meridianium platanones & umbracula; laborantium sub opaco respiratus; respirantium, sub diœ nova negotia. Stabant artificiosis dispositæ spatiis, sylvæ, saltus, nemora, plantaria, vireta, pomaria: tot in hortos divisus hortus unus; ac tot sylvæ, tanquam nemus unicum: unaque venustissima voluptas, in mille sparsa concolores voluptates; clau-

sæ

ſæ terrarum orbis opes erant, in unius hortensis
 amphitheatri orbe. Cœli mirabilis clementia :
 cœlestis auræ placidissima temperies : fiderum æ-
 ternus, quantum per hominem licuisset, favor :
 humus semper virore læta ; nec tamen aut suis
 autumnis, aut messium felicitate cassa : ver per-
 petuum futurum : & ut florum omne tempus, sic
 temporis omnis flores : arbores aut in spem se fru-
 ctûs induentes ; aut in spei fructum exonerantes.
 Non illinc Assyria mala, non Medica, Punica, ci-
 tria, non ficus, uvæ, palmarumve, vel aromatum
 foetus aberant. Super hæc in sylvis campisque fe-
 rarum quadrupedum omne genus, & cicur, &
 mansuefactum. In arborum ramis, ac per aërem vo-
 lucræ canoræ, pictæque mille formæ. Quibus
 cantus deerat, garritu festivæ, sicut psittaci ; vel
 pennarum picturâ floridæ, velut pavones, assidue
 gestiebant. Ac præter hæc, ne vel istæ sitirent ; vel
 pecora, belluæque marcerent ; vel arescerent ho-
 mines ; vel siccitate squalleret terræ fecunditas,
 è paradiso medio, *Fons* ingens, par maximis quibus-
 que fluviis prorumpibat, qui in alios se quatuor ex-
 onerabat amnes

His non contenta Divina Liberalitas, geminam
 adiecerat arborem ; alteram vitæ fomentum ; alte-
 ram virtutis ac meritorum exercitamentum. Et
 earum quidem priorem DEUS in ipso defixerat Pa-
 radisi meditullio ; quò, cunctis è partibus, æqua-
 lis singulis accessus pateret spatium, ac facultas.
 Hæc *Vitæ* dicebatur, & erat, Arbor, cujus naturæ
 vis medica, vescentibus ejus fructu, non quidem
 immortalitatem ; longissimam tamen suppeditabat

vivendi facultatem. Altera verò diverso sita loco, sed egregiâ stirpis, & foliorum, ac frondium, pomorumque formâ, *Scientiæ Boni Maliq;* nomenclaturam, ex eventu magis futuro, quàm ex indita sapientiæ vi, sortita fuerat. De genere & fructu arboris illius controversia est, aliis ficum, aliis malum fuisse afferentibus; Recentior Scriptor *Ioan. Bissel. Deca, 1. Ruin. Illust.* putat, pomum fuisse (quales hodièque Memphi & Alexandriae gignuntur) fructus botrorum instar proferentem; in ejus cortice vestigium morsûs apparere; in segmentis cultro defectis deprehendi effigiem Servatoris in Crucem suffixi, & à Christianis Saracenisque passim vocari *malâ Adamiana*, ut in quibus & Protoplasti dens vulnificus, & vulneris medicina sit expressa.

Tali præditus igitur animo, corpore, statûque: tali ditatus loco, ac depositus cum conjuge sua, primus homo terrestres inter ac cœlestes incedebat delicias, purus, innocens, serenus; cum Beatis Mentibus incorporeis, Angelus ipse corporeus verfabatur ut frater; cum DEO, Deique Filio, corporibus in assumptis, ei se conspicuos dantibus, agebat frequenter, ac familiariter, effigies ipse DEI. Non aestuabat, non algebat, non sudabat, non fatigabatur: Paradisi quidem colonus esse jussus, sed quasi per animi magis remissionem, quàm per laboriosæ manûs occupationem; utque tum ingentis & horti possessor & regni, fiduciarium servitutum suam, vel exigui tributi pensionem testaretur, mandatum accepit, ne gustu *Scientiæ boni, maliq;* tangeret *Arborem*, nisi perdere jus immortalitatis, ac cœli, sibi que, posteritati que sui generis vellet. Qui spon-

te

te non fuerat iturus in exitium ; per Sathanam & foeminam , sine quibus duobus nulla facilè magna clades inchoatur , trahendus erat. Cùm enim jam dudum cacodæmonem invidia torqueret tantæ Protoplastorum felicitatis in terra , longèque majoris olim in cœlo futuræ , cuius ipse possessione deturbatus esset : serpentem , animal imprimis astutum & sagax , ingressus , eum artibus sibi notis fecit vocalem : magis tamen ipse ex ejus gutture locuturus , quàm eloquentem facturus anguem. Hunc indutus habitum , plenis insidiarum oculis , occasionem perdendi hominis venatur. Fortè sic evenit , ut solitario per paradisum incessu vagaretur Eva : confisterétque , sicut eam animi libido pepulerat , ad arborem , *scientiæ boni maliq;* genitricem. Ibi serpens , sive circumvolutus arboris ramis , aut trunco ; sive subter arborem ; in caudam aut pedes erectus , tanquam hominem homo , sororémve soror affatur , miraque sermonis illecebrâ benevolentiam captat , & virus pestiferæ cupiditatis , excellendi supra humanum fastigium , inspirat , dulcedine libertatis plenissimæ mixtum ; gustúmque arboris vetitæ persuadet. Quid multis ? invadit mulier dentibus pomum prohibitæ stirpis , & in pomo beatitatem DEO invidendam devorâsse arbitratur. Confestim ad maritum advolat , vim pomis illis insitam , & dulcedinis , & promissæ scientiæ laudat : dubitantem , mortisque metu tergiversantem virum pellicit , ut mallet displicere DEO , quàm uxori , raperet pomum oblatum , infingeret dentes , absumeret in cibo vitam , & audaciâ suâ mortem inveheret. Eodem temporis articulo , aperiri cœpti sunt amborum

fum oculi : quique prius non viderant nuditatem suam, tunc spolia mirati sunt innocentiae suae, corporibus juxta mentibusque detracta. Statim enim irrequieta legis membrorum rebellione, corpus amborum coepit in spiritum caput attollere; spiritusque cum difficultate summa coercere seditiosum corpus. Prae caeteris autem eos aggressus est furor erubescendae libidinis, cujus ipsi turbulento sensu agitari coepti, paribus erubescere luminum suorum dejectibus, & vultuum confusione sunt coacti. In arbuſtum igitur densius ambo concedunt, verecundiae suae lucum, lucique verecundiam suam subducturi, sibiſque ſubligaria frondea de connexis ficuum ſoliis conſuturi.

Ita latebant, propatulo quidem se ipsos suffurati, sed ſibimetipſis adhuc nimis aperti: Deique poſſimum oculis maniſteſſimi; a quo per paradifum inambulante, interrogationibus eo protracti ſunt, ut nuditatis & imperij rupti, pomique vetiti deglutiti, crimen ac temeritatem fateri compellerentur, viro culpam in uxorem, hac in ſerpentem reiſciete. Nec diſtulit ſententiam coeleſte Numen; virum, mulierem, anguem ſuis quemque ſuppliciiſ addicit: & Adamum terrae ſterilitate; conjugem, uteri triſti ſaecunditate; ſerpentem, pulveris pabulo, mulierisſque mutuis odiis ſevere multat. Deinde pellibus indutos, excoriatarum ab Angelis ovium, amarum, ut meriti fuerant, irridet: in labores, ſolicitudoſ, metas, dolores, morbos, atque calamitates extrudit, paradifo proſcribit; cujus portas & aditum, Angelò Cherubinò, per gladium bifidum, (Scriptura *S. Verſatilem* vocat) flam-

flammamque, deterrente, perpetuas in ætates ob-
 sepit, patratique facinoris supplicium in nascituram
 progeniem extendit. Hinc iræ Numinis; macula,
 & nævus mentis; contumelia stirpis; nuditas *gra-*
tia cœlestis, ac donorum illius: cæcitas rationis;
 pravitas voluntatis, penuria, morbi, dolores, ca-
 lamitates, & animi, corporisque cruciatus; quod-
 que miseriæ caput, tremenda mors. Hinc origi-
 naria labes ac lues, & hanc sequentes pœnæ; fo-
 mes, quem appellant, & incitamentum peccati,
 ignavis ruinæ plerumque causa vel impulsus; gene-
 rosioribus autem animis, palæstra certaminis, diffi-
 cultate non carentis. Hinc supplicia mortis sem-
 piternæ: quæ, nisi Filij DEI morte præredempta,
 nec infantia moriens, nec adulta decedens ætas
 evitat; Infantes deportantur in loca infera, carentia
 quidem flammis; plena tamen inamœnæ solitu-
 tudinis, horrenda tenebris, & illætabili *regioni mor-*
tis propinqua, perpetua felicitate exauctorati. At
 graviora longè manent profectam ætatem mala,
 gehennæ supplicia, multitudine innumera, duratione
 infinita subeuntem. Juxta Salianum, Pererium,
 Torniellum, aliósque viros doctissimos, tristissi-
 mus casus, & è paradiso expulsio contigit, octavo
 à Protoplastorum productione die, feriâ sextâ se-
 cundæ mundi hebdomadis; ab ortu rerum die de-
 cimâ tertiâ. O malè carptum malum! ex quo ma-
 lorum omnium ilias. O severam vindictam! Mor-
 tales! discite justitiam moniti, & non temnere
 Divos.

NAR.